

[Chr. Christensen.]

drene har. Universitetscentrene giver ikke disse fordele, men de giver større frihed for de studerende med deraf følgende større vanskelighed ved at kontrollere læreruddannelsens egentlige indhold.

Folkeskolen er forældrenes skole. Lærerne er forældrenes medhjælpere i opdragelsen og undervisningen af deres børn. Derfor skal forældrene også have noget at skulle have sagt med hensyn til seminarieuddannelsen. Skole og Samfund har i en udtalelse om læreruddannelsen i Madum og på RUC udtalt, at de ikke kan acceptere, at der kommer lærere ud i folkeskolen, der ikke er uddannet efter en lov vedtaget i folketinget.

Forældrene ønsker lærere, der fagligt er i stand til at undervise deres børn. Disse forældre har en rimelig garanti for, at en lærer uddannet på et seminarium har tilegnet sig en kontrolleret viden, inden han eller hun går i gang med at undervise deres børn.

Udbyg de bestående seminarier, så de kan opfylde 1966-lovens krav, først, og lad så eksperimenter og forsøg, der er nødvendige med læreruddannelsen, som hovedprincip udvikle sig i forbindelse med de bestående seminarier. De har større fornemmelse for, hvilke krav forældre og børn har at stille til deres kommende lærere.

Da de bestående seminarier desuden er i stand til fuldt ud at dække læreruddannelsesbehovet i Danmark mange år frem, må man håbe, at folketinget for samfundets, men også specielt for folkeskolens og dens børns og for skatteborgernes skyld vil bakke op om den beslutning, undervisningsministeren har taget ved at stoppe dette misforståede eksperiment, som læreruddannelsen på RUC i virkeligheden er.

Må jeg med disse bemærkninger på mit partis vegne komplimentere undervisningsministeren, fordi ministeren havde mod til at føre denne beslutning ud i livet. Det har glædet mig og mit parti, men jeg ved også, at det har glædet mange ud over det ganske land.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, at det er rimeligt i denne forbindelse at gøre nogle bemærkninger om centertanken og om, hvordan den er opstået i det hele taget.

Det står vist de fleste klart, at den tradi-

tionelle form for højere uddannelse ikke længere er i stand til at opfylde de krav, som udviklingen stiller. Det ligger bl. a. i, at de traditionelle faggrænser danner barrierer for det komplekse syn på problemerne, der er en nødvendig forudsætning for at løse de spørgsmål, der rejser sig i den videnskabelige erkendelse på nuværende tidspunkt. Med udviklingen af den teknisk-videnskabelige revolution bliver disse faggrænser til hæmmende bånd for udviklingen, og kravet om, at de skal nedbrydes, vokser i styrke.

Det er også bemærkelsesværdigt, at der opstår nye videnskaber som kybernetik og operationsforskning og andre, som netop er en følge af behovet for en hensigtsmæssig regulering af de komplicerede produktionsprocessers mange enkeltdele. Det er således reelle tværvideenskabelige tendenser i selve den materielle produktion, der har rejst kravene om nydannelser i uddannelse og forskning.

Dertil kommer, at den eksplosion på uddannelsesområdet, der prægede 1960'erne, efterhånden har rejst krav om større effektivitet og fleksibilitet i uddannelsessystemet, og fremfor alt har i vort samfund erhvervslivet krævet, at uddannelsen skulle være målrettet, så den gav netop den viden, som der var brug for i den praktiske produktion og dens videre udvikling.

Alt dette er baggrunden for, at de eksperimenter, som allerede i længere tid har været i gang i udlandet, også blev indført i vores land i midten af 1960'erne. Hensigten var at skabe grundlaget i uddannelsessystemet for korte, effektive tværfaglige uddannelser, der i første række kunne imødekomme de krav, som samfundet og det dominerende erhvervsliv stillede.

I overensstemmelse hermed gik man i gang med at udforme uddannelserne ved de nye universitetscentre, og man begyndte meget fornuftigt helt fra grunden med læreruddannelserne, som skulle integreres for et 12-årigt uddannelsesforløb med muligheder for de studerende for at træffe valg på et sent tidspunkt af studieretning og med muligheder for udnyttelse af uddannelsen til erhvervsarbejde og senere genoptagelse og udvidelse af studiet.

Men som sagt ligger der i den teknisk-videnskabelige udvikling objektive krav om en ændring af uddannelsen, og derfor er vi